

[Hans Schmidt.]

benytte lejligheden til at rette en tak til den højtærede undervisningsminister, fordi han har set sig i stand til at gå med til en tilfredsstillende løsning på spørgsmålet om de såkaldte overgangsklasser, der begyndte på undervisningen, før vi atter havde fået eksamensretten. Det er mig bekendt, at også de tilsvarende forhandlinger mellem den danske skoleforening i Flensborg og skolemyndighederne i Kiel har fået et positivt forløb.

På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for det tyske mindretal efter 1945, idet vi jo måtte begynde på bar bund, er det indlysende, at vi har et særlig stort og presserende behov for nye skolelokaliteter, og jeg ville være taknemlig, dersom man tog de andragender, som vi atter er nødsaget til at fremsætte, op til velvillig behandling.

Herudover vil jeg gerne have lov til at vende tilbage til nogle forhold, som jeg har været inde på i min tale i det høje ting den 22. juni dette år. Da det jo er meningen at arbejde for en normalisering og fredelig-gørelse af forholdene i grænselandet, vil jeg gerne endnu en gang henlede den højtærede justitsministers opmærksomhed på de udvisninger med tilhold, der er blevet foretaget her i landet i 1945. Den højtærede justitsminister bedes undersøge, om tiden ikke skulle være inde til at tage alle disse forhold op til overvejelse. Sagen ligger jo således i dag, at samkvemmet over grænserne er lettet i ganske væsentlig grad; og hvor udvisningen har ramt personer, som må siges at have hjemstavnret i grænselandet og familie på begge sider af grænsen, burde disse vel i dag have adgang til at passere grænsen på lige fod med de øvrige statsborgere såvel i Tyskland som i Danmark.

Så er der spørgsmålet om pensionerne, som jeg har fremdraget ved tidligere lejligheder. I februar—marts måned dette år har vi indsendt 13 andragender fra afskedigede statstjenestemænd og pensionister, og jeg vil gerne her bede den højtærede finansminister om at søge sagernes behandling fremskyndet, idet det jo i alle tilfælde drejer sig om ældre personer, der gerne skulle have deres pensionsforhold ordnet.

Samtidig må jeg have lov til at rette en tilsvarende henvendelse til den højtærede undervisningsminister angående de 48 lærere, der var ansat ved de tysksprogede kommunale skoler i Sønderjylland, idet det også her drejer sig om at få en definitiv og positiv ordning med hensyn til pensionsforholdene.

Ud over de nævnte sager har vi indsendt 13 pensionsandragender angående afskedigede tjenestemænd og pensionister tilhørende mindretallet til kommunale myndigheder og koncessionerede selskaber. En af disse myndigheder, nemlig Haderslev stiftamt for Haderslev amts jernbaner i likvidation, til hvem der fra os var indsendt pensionsandragende for 1 tjenestemand og 4 pensionister, har i mellemtiden afslået ansøgningerne. Disse afgørelser blev truffet, selv om man var bekendt med, at finansministeriet, efter at det fra ministeren for offentlige arbejder havde indhentet en erklæring vedrørende to af pensionisterne, har udtalt, at finansministeriet under hensyn til disse pensionisters alder og indtægtsforhold ville have søgt finansudvalgets tilslutning til at imødekomme ansøgningerne, såfremt de i sin tid havde været ansat i en statstjenestemandsstilling. Desuden blev der givet udtryk for, at sagerne ligger på linje med andre, hvor finansudvalget for statspensionisters vedkommende har truffet positive afgørelser.

Selv om jeg er klar over, at det beror på Haderslev amts jernbaner i likvidations skøn, om man ville imødekomme andragenderne, beklager jeg, at man ikke har ment at kunne følge statens afgørelser, hvilket vi havde god grund til at antage. Jeg vil også mene, at det vil være nødvendigt at søge at opretholde en vis ensartethed i behandlingen af disse sager. Vi må forbeholde os at rette en ny henvendelse til Haderslev amts jernbaner i likvidation, idet vi går ud fra, at også finansministeriet vil kunne anbefale en ensartet fremgangsmåde, uanset om sagerne angår stats- eller kommunale tjenestemænd.

I spørgsmålet om tilbagebetalingskravene over for frontsoldater og de faldnes efterladte må vi fastholde den påstand, at disse fordringer om ikke formelt, så dog faktisk betyder en meget væsentlig tillægsstraf. I de forløbne år har vi ført en hel række for-